

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

Кармалак Д.О.

Науковий керівник: ас. Замкова О. А.

Енергозбереження – це діяльність, спрямована на раціональне використання й економне витрачання первинної та перетвореної енергії і природних енергетичних ресурсів у національному господарстві, яка реалізується з використанням технічних, економічних та правових методів.

Три основні напрямки енергозбереження:

- корисне використання (утилізація) енергетичних втрат;
- модернізація устаткування з метою зменшення втрат енергії;
- інтенсивне енергозбереження.

Основою проведення енергозберігаючої політики в Україні є КДПЕ. Цей документ узагальнює та об'єднує галузеві програми і розробки з підвищення енергоефективності та енергозбереження; відносно галузевих програм енергозбереження вона є програмою верхнього рівня. Програма здійснюватиметься в три етапи.

Основні проблеми енергозбереження в агропромисловому комплексі:

- особливості землі як одного з головних чинників виробництва сільськогосподарської продукції;
- використання у виробництві живих організмів, біологічних об'єктів;
- сезонність, яка визначає нерівномірне, часом «пікове» завантаження енергетичних засобів протягом року;
- невизначеність умов функціонування, недостатньою оперативністю отримання й обробки інформації.

Цілі енергетичних стратегій аграрних підприємств:

- забезпечення енергетичної безпеки підприємства;
- оптимізація питомих витрат енергетичних ресурсів у рослинництві;
- зменшення техногенного навантаження машинно-тракторного парку на довкілля;
- зменшення техногенного навантаження машинно-тракторного парку на довкілля.

Рис. 1 Структурні елементи енергетичної стратегії

Шляхи до енергозбереження:

- раціоналізація структури виробництва продукції рослинництва і зниження питомої ваги енергозатратних технологій у рільництві;
- раціоналізація структури виробництва продукції рослинництва і зниження питомої ваги енергозатратних технологій у рільництві;
- зниження непродуктивних витрат і втрат енергетичних ресурсів;
- формування системи енергетичного контролю;
- формування системи мотивації енергозбереження та впровадження енергоощадного типу поведінки працівників.

Забезпечення енергозбереження:

- стабілізація рівня енергоспоживання;
- забезпечення енергетичної безпеки підприємства;
- підвищення у працівників механізованих підрозділів рівня усвідомлення необхідності ефективного використання енергоресурсів та формування у працівників енергоощадного типу поведінки;
- зниження рівня питомих витрат енергетичних ресурсів на основі оптимізації енерговикористання;
- структури машинно-тракторного парку та посівних площ;
- впровадження енергоефективних технологій та технічних засобів.

Висновки: Енергетичні ресурси складають велику частину витрат кожного з них. Враховуючи це, у сучасних умовах доцільним є запровадження енергетичної стратегії на підприємствах, що визначить напрям дій та заходи, які сприятимуть скороченню витрат та підвищенню економічного потенціалу аграрного підприємства в цілому.

Перелік посилань:

1. Енергетична стратегія України на період до 2035 року URL:
http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/control/uk/publish/officialcategory?cat_id=24523955
5